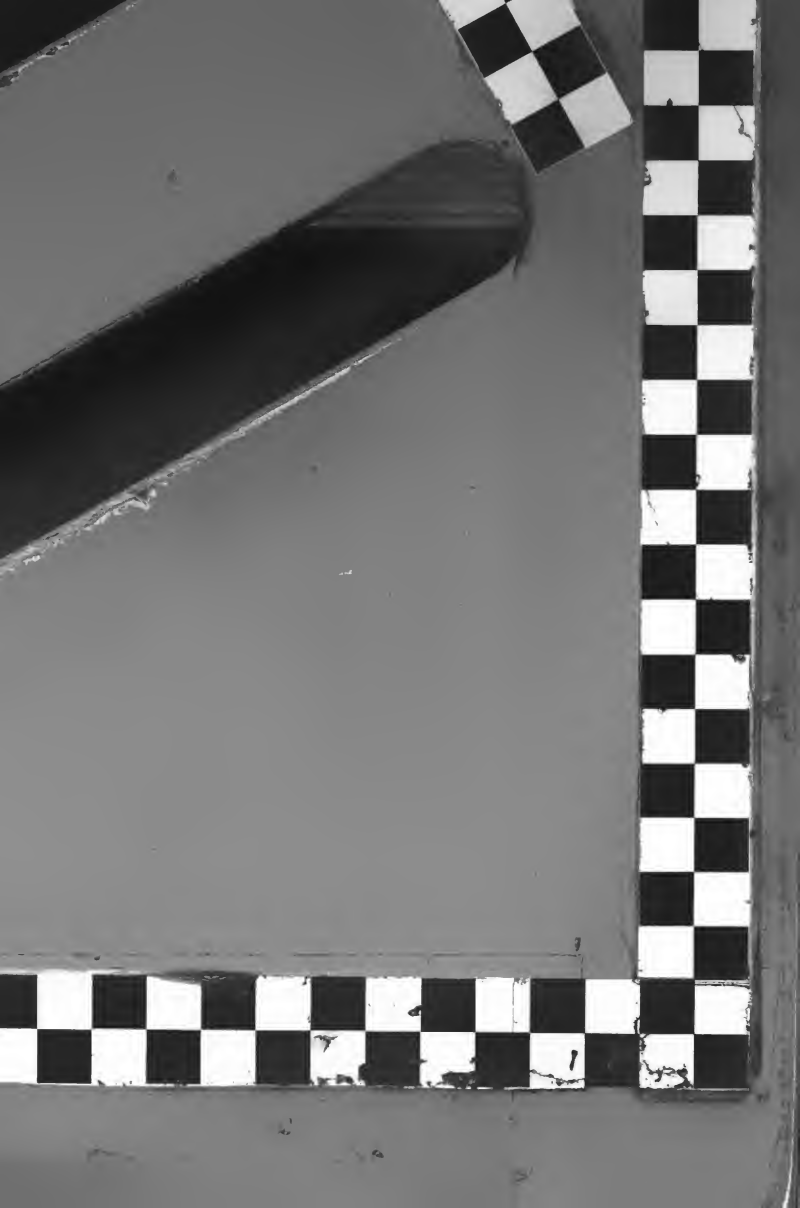

**DIE BEFREIUNG
DER
NIEDERLANDE, IN
6 LEBENDEN
BILDERN, ...**

Lina Schneider

BROCHURES

Nº. 2201

KE BIBLIOTHEEK

32 5314

2201

Die Befreiung der Niederlande,

IN 6 LEBENDEN BILDERN,

theilweise nach Zeichnungen aus jener Zeit gestellt;

mit BEETHOVEN's Musik zu EGMONT,

gedichtet und vorgetragen zur Vorfeier des Festes am 1 April,

IM THEATER ZU ROTTERDAM,

VON

FRAU LINA SCHNEIDER

Reihenfolge.

OUVERTURE zu EGMONT.

ERSTES BILD.

Die Unterdrückung.

Ein Trauerflor ruht auf den Niederlanden,
 Erstickt in Thränen jede laute Frage;
 Die Inquisition hält streng in Banden
 Das Wort des Murrens, die gerechte Klage,
 Denn alle Muthigen den Tod nur fanden.
 Die Henker schleichen rings bei Nacht und Tage,
 An der Verdächt'gen Thüren steht das Zeichen:
 Die blut'ge Strafe wird euch schnell erreichen!

Entr'-Acte No. I.

ZWEITES BILD.

Überreichung der Bittschrift an die Regentin am 5 April 1566.

Zum ersten Schritt die Edlen sich verbünden,
 Die Margarethen sich voll Ehrfurcht nahn.
 Sie flehen dringend, Milde zu verkünden
 Und Einhalt all der Greuel, die geschah'n.
 Barlaimont lässt das Witzwort sich entzünden.
 »Vor diesen Bettlern fasset Furcht Dich an?«
 Ja, Bettler! Geuzen! werden sie sich nennen!
 An diesen Namen wird die Welt sie kennen.

Entr'-Acte No. II.

DRITTES BILD.

Der Blut

Der Eisenherzog sitzt zu
 Der Blutrath ist versamm

2201

Del Rio, Vargas mit dem Steingesichte,
Sie sind für Blut ihm schreckliche Gewähr.
Dass man Schafott und Galgen schnell errichte,
Braucht nur des Winkes, keines Wortes mehr.
Wann wird den theuren Tropfen, die jetzt fließen,
Die Thränensaat, die blut'ge, einst entspiessen?

Entr'-Acte No. III.

VIERTES BILD.

Abschied von Prinz Wilhelm und Egmont in Willebroek.

Oranien scheidet, wendet seine Schritte,
Von des geliebten Vaterlandes Grunde.
Noch einmal steht er in der Freunde Mitte
Zu Willebroek, in jener ersten Stunde.
O Egmont! hör' die dringend ernste Bitte
Aus Deines weisen Freunds bewegtem Munde.
Gehst Du, wie Ajax, blindlings ins Verderben?
Die Losung heisst, wo Alba weilet: Sterben!

Melodram (No. 8.)

FÜNFTES BILD.

Egmont im Gefängniß.

Es ist geschehn; — Egmont büsst sein Vertrauen,
Er schläft, er träumt den letzten, selgen Traum;
In seinem Geist kann er die Freiheit schauen,
Für die in seinem Land jetzt nicht mehr Raum:
— Aus ihrem Blick scheint Hoffnungsstrahl zu thauen,
Schon bleicht das Blut auf ihres Kleides Saum.....
Steigt sie zu ihrem treuen Volke nieder?
Weh! — Jener Ton scheucht sie von dannen wieder.

WILHELMUSLIED.

SECHTES BILD.

Einnahme von dem Brielle.

Horch! Siegestöne sich zum Himmel schwingen:
Das ist der Brüder heiliges Kampfeslied!
Wilhelmus van Nassauen! hört Ihr's klingen?
Der tapfern Geuzen Schaar vom Meer herzieht.
Schon sind am Walle sie, und jubelnd dringen
Sie in die Stadt, — der feige Spanier flieht.
Der Freiheit eine Gasse! frei von Banden!
Freiheit! Oranien! Heil den Niederlanden!!

De Bevrijding der Nederlanden,

in 6 Groepen van Levende Beelden,

gedeeltelijk naar oude Gravuren gearrangeerd,

met de Muziek van Beethoven op EGMOND,

IN HET HOOGDUITSCH GEDICHT EN VOORGEDRAGEN

ter voorafgaande Feestviering van den Gedenkdag, 1 April,

in den Schouwburg te ROTTERDAM,

DOOR

MEVROUW LINA SCHNEIDER

VOLGORDE.

OUVERTURE VAN EGMOND.

EERSTE GROEP.

De Verdrukking.

Een sombre wolk omhult des Konings landen,
Versmoort in tranen iedre hoorbre klachte;
Ja de Inquisitie dreigt met klauw en tanden,
Wie morren durv' of naar bevrijding trachte.
De stoutsten vielen haar alreeds in handen;
De beulen sluipen rond: wee den verdachte!
Een woord, een blik — en 't vonnis is geteekend —
De mutsaard vlamt — de schuld is afgerekend!...

Entr'-Acte No. I.

TWEEDE GROEP.

Overhandiging van het Smeekschrift aan de Landvoogdes,
op den 5den April 1566.

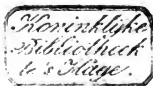
's Lands Eedlen gaan een stap ter redding wagen.
Met diepen eerbied nadren zij Margreet,
En dringend smeeken zij: »verzacht de slagen:
Het arme volk bezwijkt schier onder 't leed!"
En Barlaimont zegt spottend, als zij dagen:
»Vreest gij dien geuzentroep, die herwaarts treedt?"
Ja, beedlaars, Geuzen! zal hun eernaam blijven;
Eens zullen zij hem in hun vaandel schrijven!

Entr'-Acte No. II

DERDE GROEP.

De Bloedraad.

De ijs'ren hertog naakt om 't volk te richten...
Reeds is de bloedraad om hem heen geschaard:

Del Rio, Vargas, — steenen aangezichten —
Zijn borgen, dat geen bloeddruk word' gespaard.
Draagt zorg, schavot en mutsaard op te richten:
Voor woorden gelde thans het beulenzwaard!
— Wanneer zal uit het bloed, dat thans moet vloeien,
Het zaad der vrijheid, kiemen? wassen? bloeien?

Entr'-Acte No. III.

VIERDE GROEP.

Afscheid van Prins Willem en Egmond te Willebroek.

Helaas! Oranje vliedt! hij wendt zijn schreden
Van 't lieve Vaderland, door hem verkoren;
Wie schat het leed dien stond door hem geleden!
Te Willebroek doet hij voor 't laatst zich hooren.
O Egmond! volg zijn weigemeende beden;
Ga niet deez' laatste kostbre tijd verloren!
Zult gij, als Ajax, driest u selv' verderven?
Waar Alva heerscht, daar is het wachtwoord — *sterven.*

Melodrama (No. 8.)

VIJFDE GROEP.

Egmond in de Gevangenis.

Het is geschied! thans boet gij uw vertrouwen!...
En Egmond droomt den laatsten schoonen droom:
Zijn geest mag thans der vrijheid glans aanschouwen,
Die in zijn land verstikt in sombren schroom.
Zij doet der hope laafnis op hem dauwen:
Reeds wijkt het bloed van haren mantelzoom.....
Zie, zwevend daalt zij tot haar zonen neder!
O God! die toon!... Zij schrikt en vliedt reeds weder!...

WILHELMUSLIED.

ZESDE GROEP.

De Inneming van den Briel.

Hoort gij dien zegetoon ten hemel dringen?
Het is der broedren heilig wapenlied.
»Wilhelmus van Nassouwen' — hoort gij 't zingen?
Der Geuzen dappre schaar bezweek nog niet.
Zie, zie hen onversaagd den wal bespringen.
De stad is hun, — de laffe Spanjaard vliedt.
De vrijheid heeft een toevlucht — breekt de banden!
Oranje komt! heil, heil den Nederlanden!

